

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-348/16

Moussa Sacko
κατά

Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(αίτηση του Tribunale di Milano
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Προδικαστική παραπομπή – Πολιτική ασύλου – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Άρθρα 12, 14, 31 και 46 –
Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 47 –
Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Προσφυγή κατά αποφάσεως με την οποία
απορρίπτεται αίτηση διεθνούς προστασίας – Δυνατότητα του δικαστηρίου να αποφανθεί χωρίς να
ακούσει τον αιτούντα»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα)
της 26ης Ιουλίου 2017

*Συνοριακοί έλεγχοι, άσυλο και μετανάστευση — Πολιτική ασύλου — Διαδικασίες για τη χορήγηση και
ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας — Οδηγία 2013/32 — Εγγυήσεις για τους αιτούντες —
Προσφυγή κατά αποφάσεως με την οποία απορρίπτεται αίτηση διεθνούς προστασίας —
Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής — Μη ακρόαση του αιτούντος στο πλαίσιο της εν λόγω
προσφυγής — Επιτρέπεται — Προϋποθέσεις*

*(Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρο 47· οδηγία 2013/32 του
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρα 12, 14, 31 και 46)*

Η οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, και ιδίως τα άρθρα 12, 14, 31 και 46, ερμηνευόμενα υπό το φως του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει στο εθνικό δικαστήριο που έχει επιληφθεί προσφυγής κατά της αποφάσεως με την οποία απορρίπτεται μια προδήλως αβάσιμη αίτηση διεθνούς προστασίας να απορρίψει την εν λόγω προσφυγή χωρίς να προβεί σε ακρόαση του αιτούντος, όταν τα πραγματικά περιστατικά δεν αφήνουν καμία αμφιβολία ως προς το βάσιμο της αποφάσεως αυτής, υπό την προϋπόθεση, αφενός, ότι κατά την πρωτοβάθμια διαδικασία παρασχέθηκε στον αιτούντα η ευκαιρία προσωπικής συνεντεύξεως σχετικά με την αίτησή του διεθνούς προστασίας, σύμφωνα με το άρθρο 14 της ως άνω οδηγίας, και ότι η έκθεση ή το κείμενο της απομαγνητοφωνήσεως της εν λόγω συνεντεύξεως, σε περίπτωση που αυτή πραγματοποιήθηκε, περιλήφθηκε στον φάκελο, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, και, αφετέρου, ότι το επιληφθέν της προσφυγής δικαστήριο μπορεί να διατάξει μια τέτοια ακρόαση εφόσον το κρίνει αναγκαίο για τους σκοπούς της κατά το άρθρο 46, παράγραφος 3, της οδηγίας πλήρους και ex nunc εξετάσεως τόσο των πραγματικών όσο και των νομικών ζητημάτων.

Στην περίπτωση αιτήσεως που είναι προδήλως αβάσιμη υπό την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη αίτηση, η υποχρέωση του δικαστηρίου να προβεί στην κατά το άρθρο 46, παράγραφος 3, της ως άνω οδηγίας πλήρη και *ex nunc* εξέταση καταρχήν πληρούται εφόσον το δικαστήριο αυτό λαμβάνει υπόψη τα δικόγραφα που υποβάλλονται ενώπιον του επιληφθέντος της προσφυγής δικαστηρίου καθώς και τα αντικειμενικά στοιχεία που περιέχονται στον διοικητικό φάκελο της πρωτοβάθμιας διαδικασίας, περιλαμβανομένων, ενδεχομένως, της εκθέσεως ή του κειμένου της απομαγνητοφωνήσεως της πραγματοποιηθείσας στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής προσωπικής συνεντεύξεως.

Αντιθέτως, αν το επιληφθέν της προσφυγής δικαστήριο εκτιμά ότι επιβάλλεται η ακρόαση του αιτούντος ώστε να μπορέσει να πραγματοποιήσει την απαιτούμενη πλήρη και *ex nunc* εξέταση, μια τέτοια ακρόαση, που διατάσσεται από το εν λόγω δικαστήριο, συνιστά τύπο από τον οποίο αυτό δεν μπορεί να παραιτηθεί για τους διαλαμβανόμενους στην αιτιολογική σκέψη 20 της οδηγίας 2013/32 λόγους ταχείας διεκπεραιώσεως της διαδικασίας.

Εξάλλου, μολονότι το άρθρο 46 της οδηγίας 2013/32 δεν επιβάλλει στο δικαστήριο το οποίο εκδικάζει προσφυγή κατ' αποφάσεως που απορρίπτει μια αίτηση διεθνούς προστασίας την υποχρέωση να ακούσει τον αιτούντα σε κάθε περίπτωση, δεν επιτρέπει πάντως στον εθνικό νομοθέτη να εμποδίσει το ως άνω δικαστήριο να διατάξει τη διεξαγωγή ακροάσεως σε περίπτωση που αυτό, έχοντας κρίνει ως ανεπαρκείς τις πληροφορίες οι οποίες συγκεντρώθηκαν κατά την προσωπική συνέντευξη που διεξήχθη κατά τη διάρκεια της πρωτοβάθμιας διαδικασίας, κρίνει αναγκαία μια τέτοια ακρόαση για τους σκοπούς της κατά το άρθρο 46, παράγραφος 3, της οδηγίας πλήρους και *ex nunc* εξετάσεως τόσο των πραγματικών όσο και των νομικών ζητημάτων.

(Βλ. σκέψεις 45, 46, 48, 49 και διατακτ.)